

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacrae Regiae Majestatis
Borussicae Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicae, Ordinis Nigrae Aquilae Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiae, 1766

LIB. XLVII. TIT. XX. Stellionatus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

OBJ. *L. f. h.* ubi hoc crimen dicitur intentari in subsidium, si deficit actio, ergo non potest cum ea concurrere.

RESP. Intentari potest, si deficit actio, scil. publica & ordinaria, nam ideo est crimen extraordinarium, quia ordinaria actio inde non datur; duæ enim criminales nunquam concurrunt.

LIB. XLVII. TIT. XX.

STELLIONATUS.

Qv. I. *An stellionatum committat, qui eandem rem duobus diversis contractibus vendit?*

NEGATUR, sed erit falsum, *L. 21. Ad L. Corr. de fals.* utpote cum *Laut. pag.* in alterius præjudicium veritas improbe mutetur. *Vid. Laut. infr. 678. verb. tit. Ad L. Cornel. de fals.* Stellionatus autem locum non habet, nisi *non etiam* deficiente titulo ordinario criminis, *l. 3. §. 1. in f. h.* *Et c.*

OBST. *L. 3. §. 1. h.* ubi expresse dicitur, quod si quis rem alii obligatam dissimulata obligatione alii distraxerit &c. ex stellionatu teneatur. *Conf. l. 16. §. 1. l. 36. §. 1. de Pign. act.*

RESP. Agitur hic de casu, ubi non duobus vendidit, sed ubi uni obligavit rem, eamque postea alii vendidit, hoc casu falsum non committitur; quia veritas hic non mutatur, utpote cum res vere in emptorem jure dominii, licet cum onere, transferatur: nec præjudicium tertii hic vertitur, quia creditor jus suum per actionem hypothecariam, emtor vero regressum per actionem venditi salvum habet: cum ergo speciale nomen criminis hic deficiat, stellionatum committere videtur.

Qv. II. *An ille, qui rem alienam tanquam suam oppignorat creditori, stellionatum committat, licet non juraverit?*

AFFIRMATUR, *L. 16. §. 1. de Pign. act.* ibi: *Si rem alienam dedit Et c. Laut. pag.* stellionatus crimine tenetur. *L. 36. §. 1. eod. ibi: Si quis rem alienam* *678. verb.* *mihî pignori dedit Et c. eodem crimine plecietur.* Sed & cum alius titulus *licet juramentum* criminis hic deficiat, & tamen insignis versutia atque malitia committatur, stellionatus superest, *l. 3. §. 1. h.* *Et c.*

OBJ. *L. f. h.* ubi hæc ita vera esse dicuntur, si sua pignora esse juravit.

RESP. Tunc duo sunt crimina: (1) perjurii, (2) doli: utrumque est

est stellionatus, quia speciale nomen criminis non est, adeoque ex utroque agi potest ad pœnam stellionatus, salvis præterea reliquis pœnis perjurii.

Qv. III. *An stellionatus infamet?*

Laut. pag. 679. verb. non infamat. **N**EGATUR, per textum expressum in *L. 2. ff. h.* (ubi male Faber *Conject. 2. L. 4.* expungendam putat negativam). Sane pœnæ nunquam infamant, nisi infligantur propter causam per se famosam.

OBST. *L. 22. ff. de His, qui not. infam.* ubi crimen stellionatus infamiam dicitur irrogare damnato.

RESP. Verum hoc est, si stellionatus committitur in causa famosa, ut in deposito, mandato &. Nam in genere tantum ostenditur in *d. l. 13.* quod licet stellionatus non sit iudicium publicum, tamen infamia aliquando inde oriatur, quod in extraordinariis regulariter non fit.

Qv. IV. *An cum hoc crimine concurrant actiones rei persecutoriae?*

Laut. pag. 679. verb. hic concurrunt. **A**FFIRMATUR, quia res & pœna invicem nunquam consumunt, *Vid. supr. tit. de Obl. qu. fin. & tit. præced. qu. fin.* Idque expressis verbis ita traditur in *l. 1. §. f. de Pign. act.* ibi: *tenebitur tamen pignorantia actione contraria præter stellionatum, quem fecit.*

OBJ. (1) arg. L. 8. ff. Expil. haer. Sed ei jam satisfactum est *tit. præced. qu. fin.*

OBJ. (2) arg. l. 56. §. 1. de Furt. ubi fur criminaliter accusatus & rem furtivam restituere iussus, non amplius tenetur actione furti in simplicium.

RESP. 1. Loquitur de actione utrinque pœnali; tunc enim idem fur bis actione pœnali non tenetur, idque apparet ex verbis *majores pœnae.*

RESP. 2. Loquitur de casu singulari, ubi quis inductus in periculum majoris pœnæ rem furtivam restituit: nam ille, qui criminaliter accusat, & rem furtivam consequitur, non potest ulterius agere in simplicium, utpote quod jam recepit, ibi: *recepta est pecunia sublata. & mox: restituere rem iussus fuerit.*

DE PUBLICIS JUDICIIS.

Qv. I. *An denunciatio specialis fit justa in delictum inquirendi cuius?*

Equidem inter justa, quæ inquisitioni causam dant, indicia referri *Laut. pag. 681. verb. publica fama &c.* quoque solet DENUNCIATIO SPECIALIS, five partis offensæ, five tertii, *Carpz. Prax. Crim. p. 3. qu. 108. n. 54.* de qua prolixè agit *Damhoud. Pr. Crim. c. VI. pr. tot. & Brunn. Proc. Civ. c. 4. n. 21. seq.* Sed prudentis Judicis est diligenter introspicere ac animadvertere personæ denunciantis qualitatem, ingenium, mores, omnesque conditiones, nec non studiose & accurate perferutari singulas tam denunciatoris, quam aliarum rerum pene omnium circumstantias. Quatuor autem requirit *Brunn.* ad legitimam denunciationem: (1) Scripturam; (2) Expressionem delicti; (3) Nomen delinquentis; (4) Nomen denunciantis. *Proc. Civ. c. 4. n. 23.*

Hæc denunciatio fit vel a *fiscali* persona, vel a *privato*. Illo casu, vel evidentia adsunt indicia criminis perpetrati, & tum proceditur ad specialem inquisitionem; vel indicia sunt leviora, & admittetur ad defensionem pro avertenda inquisitione. Si nulla adsint indicia præter famam, generalis inquisitio injungi fiscali solet: quæ omnia prudentis Judicis arbitrio committuntur. *Hoc casu* itidem non statim fiscali res committenda, vel specialis inquisitio decernenda est, sed tum demum, si ex instrumentis, vel testium summaria depositione denunciatio probetur, *Brunn. ad l. 8. ff. de Injur.* quia vero hujusmodi denunciations plerumque non publicæ utilitatis desiderio, nec vero justitiæ zelo, sed ex vindicta, & odio fieri solent, prudens Judex citet utramque partem, & cognoscat, an legitime facta sit denunciatio, an indicia sufficientia adsint &c. Si jam appareat, vel (1) vindictæ cupidine, aut iniuritiæ causa, denunciationem factam, repellitur denunciatus, *Cap. Expellantur & C. Qualiter. X. de Accus. Damhoud. d. l. n. 6.* Item (2) si a personis infamibus vel vilioribus fiat, *C. 1. X. eod. C. Dilectus. X. ibid. Damhoud. d. l. n. 3. 4. & 7.* ut & (3) si veritas delicti nullis indiis saltem probabilibus & verosimilibus probari possit, denunciatus pure absolvitur, nec, denunciationem ad inquisitionem specialem sufficere,

Cocc. J. C. P. II.

Pp pp

sufficere,

